

Niet Gehoord

Niet Gezien

Niet Vertrouwd

Niet Begrepen

Niet Erkend

Niet Geholpen

Niet Gesteund

Niet Beschermd

Dit is wat ons 27 jaar lang heeft dwars gezeten.

En zo staan wij nu vandaag bij elkaar en hebben wij de toespraken gehoord van de minister-president, de minister van defensie en de Commandant der Strijdkrachten. Hartelijk dank voor uw woorden, het gedicht, de hernieuwde plaquette en de erkenning vanuit het uitgereikte.

Dit is niet zomaar een moment.

Dit is een bijzonder moment in een lange tijdlijn die begint bij de veteranen dag 2015 in Den Haag waar de minister-president ons wilde ontmoeten. Via een bijeenkomst in oktober 2015 in Amersfoort, gesprekken met de Raad voor Civiel-militaire zorg, een verkenning door Hans Borstlap en een opdrachtverstrekking aan ARQ, komt er een groot onderzoek. In december 2020 wordt de uitkomst gepresenteerd en geeft de commissie onder leiding van Hans Borstlap zeven aanbevelingen. Waaronder het alsnog geven van erkenning en waardering.

Ook het thuisfront voelt zich niet gewaardeerd en gesteund door de overheid en defensie. Terwijl zij juist zo belangrijk zijn geweest voor ons Dutchbatters en ook vandaag nog belangrijk zijn. Dank.

Een Dutchbatter zegt tegen de onderzoekers:

“Als je een vaas kapot laat vallen en hij breekt, kun je sorry zeggen maar daar wordt ie niet heel van.”

Gelukkig gaat het niet over een vaas, maar om een relatie. In ons geval om een relatie tussen ons en het ministerie van defensie als werkgever en de regering als opdrachtgever. Anders dan bij een vaas kan een beschadigde relatie, hoe moeizaam soms ook, wel geheeld worden.

Deze week heb ik het volgende al vaker gezegd. Als ik thuis een situatie heb gehad waarin ik dingen heb gezegd of gedaan die niet slim waren, komt er uiteindelijk een gesprek. In dat gesprek geef ik aan dat ik bepaalde dingen beter niet had kunnen doen en sommige dingen beter niet had kunnen zeggen. Daar spreek je dan over met elkaar.

Dat is wat er vandaag ook is gebeurd.

Maar dat betekent zeker niet dat het al klaar is. Het is namelijk niet voorbij, het is een goede start. Een start om elkaar opnieuw te leren vertrouwen. Elkaar te willen waarderen. Dat is een proces dat natuurlijk tijd kost. Je kan nog steeds boos zijn, verdrietig of gekwetst. Dat is niet meer dan normaal.

Vandaag is een eerste stap gezet. We wandelen verder.

Er is een initiatief opgestart dat gaat helpen bij het herstel van relaties. Met de maatschappij, de media, de internationale gemeenschap, de nabestaanden en ALLE overlevenden van de val.

Ik kan alleen maar hopen dat jij als Dutchbatter en als Thuisfront vandaag Openheid hebt ervaren en dat je je

Gehoord en Gezien voelt

Vertrouwd en Begrepen voelt

Geholpen en Erkend voelt

Gesteund en Beschermd voelt.